

Коломієць А. Я.

старший викладач кафедри фізичного виховання
Сумський національний аграрний університет

Клименченко Т. Г.

старший викладач кафедри фізичного виховання
Сумський національний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ СВІДОМОГО СТАВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сьогодні життя висунуло перед суспільством такі завдання, які в силу особливої їх новизни, особливих вимог, що пропонуються фізичними якостями людини, може вирішити тільки молодь.

В умовах науково-технічної революції потрібне постійне вдосконалення професійної підготовленості фахівців, яке не припиняється. Саме тому перед суспільством зараз найбільш актуально стала задача створення єдиної системи безперервної освіти, з якою пов'язана і сама перебудова вищої освіти [1].

У наш час суспільство висуває перед вищою школою задачі, пов'язані з вирішенням основного протиріччя між зростаючими вимогами до психофізіологічної активності студентів з одного боку, і низьким рівнем їхнього здоров'я, і в зокрема рухової активності з іншого, - що є обмежуючим фактором підвищення функціональних можливостей організму [4].

Актуальність обраної теми пояснюється ще й тим, що в процесі реалізації безперервної освіти особлива увага звертається на те, що навчання повинне спиратися на власну активність особистості тобто на конкретну людину, яка вступає в життя, тому необхідно перш за все, її навчити, вчитися. Це вміння повинно стати фундаментальною якістю особистості поряд з первинними орієнтованими і поведінковими навичками. Настільки ж кардинально змінюються і функції педагогів фізичного виховання. Викладач, в буквальному розумінні цього слова, перетворюється на організатора пізнавальної діяльності тих, кого навчає. Відкритий, орієнтований у майбутнє характер навчання здобуває специфічний зміст і властиві йому

методи навчання. У результаті закладається базис для переходу від школи пам'яті до школи думки і творчості, саморозвитку людини [3, 6].

Успіх справи багато в чому залежить від того, яким чином і як швидко викладач зможе пробудити у вихованців інтерес до неї. А пошук "ключа", підходу до студента вимагає все тієї ж індивідуалізації навчання, від якої в свій час з причини масовості в підготовці кадрів відмовилися вищі навчальні заклади [5].

Центр ваги в навчальному процесі повинен бути переміщений з традиційних пасивних форм навчання на активну творчу роботу, а це вимагає від педагогів психологічної і методичної перебудови.

У педагогічній літературі [2, 3, 4, 6] підкреслюється, що професійне самовиховання студентів у навчально-пізнавальному процесі повинно спиратися на вчення про цілеспрямований перетворюючий характер діяльності людини, оскільки саме діяльність є найважливішою умовою і засобом розвитку особистості людини.

Все це відноситься і до сфери фізичного виховання. Якщо серйозно ставити задачу загальнодержавного навчання здоровому способу життя, навчання "здоров'ю" то воно повинно бути новаторським, ефективним, а результати довгостроковими. Особлива роль при цьому приділяється оптимальній руховій активності, для досягнення якої необхідна цілком визначена, цілеспрямована, свідомо діяльність [1, 5].

Специфіка діяльності як педагогічного явища складається в тому, що в педагогічному процесі існують два суб'єкти – студент і викладач. В навчальному процесі виявляється взаємозв'язок структурних компонентів спільної діяльності викладача і студента; мети, мотивів, змісту, способів діяльності, результатів. В цілеспрямованому визначенні цих зв'язків у навчальному процесі розглядаються шляхи формування активності студента[1].

Спільна діяльність викладача і студента вимагає певних педагогічних умов, при яких у студента безупинно процесуально виробляється необхідна, індивідуально прийнятна потреба у своєму фізичному самовдосконаленні.

Таким чином, педагогічні умови формування фізкультурно-оздоровчої активності, не будучи компонентами виховного процесу, входять у педагогічну систему і визначають ефективність її функціонування. Ми вважаємо, що ця система повинна сприяти реалізації світоглядного потенціалу навчальної дисципліни "фізичне виховання" у ЗВО. Органічне поєднання знань студентів про необхідність фізкультурно-спортивних занять з конкретною участю в них і буде доказом єдності слова і справи, єдності ідеї й способу життя. Втілення цього принципу в навчально-виховному процесі і буде педагогічною умовою формування свідомого ставлення до фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Наступною умовою, що забезпечує активізацію діяльності студентів, вважаємо особистісно значиму фізкультурно-оздоровчу діяльність, що повинна бути не нав'язаною ззовні, а спиратися на реальні інтереси і потреби студентів. Суспільну значимість фізкультурно-оздоровчим заняттям студентів додасть усвідомлення того, що ці заняття можуть і належні сприяти більш успішному оволодінню професійною майстерністю за час навчання у ЗВО, в період підготовки до майбутньої трудової діяльності. Отже, впровадження професійної спрямованості у фізичне виховання студентів є необхідною умовою їхньої активізації. І нарешті, важливо, щоб теоретичні знання студентів не залишалися на "словесному" рівні, а організаційно і цілеспрямоване втілювалися в навчально-виховному процесі. Впровадження зазначених педагогічних умов в навчально-виховний процес пов'язано з переосмисленням традиційної постановки фізичного виховання.

Виховання активної особистості студента - головний орієнтир у діяльності закладів вищої освіти. Фізичне виховання, яке є складовою частиною загальної системи творіння і виховання майбутніх фахівців покликане сприяти формуванню гармонійно розвиненої особистості.

Оптимальний фізичний розвиток і підготовленість - міцне здоров'я і працездатність студентів складають основу творчого ставлення до оволодіння професійною майстерністю. Між тим, дослідження минулих років показують,

що потреба фізичного вдосконалення у значної частини студентів не сформована, вони не усвідомлюють значимості здорового способу життя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гвоздецька С.В. Сучасні підходи до організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти / П. Ф. Рибалко, С. В. Гвоздецька, Л.І. Прокопова, // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – Суми: СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2016, № 3 (57). – С. 340-347.

2. Куртова Г.Ю. Педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності фахівців аграрного сектору у процесі фізичного виховання / Г. Куртова, П. Рибалко, А. Красілов // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. - 2018. - № 4. - С. 100-111.

3. Ліфінцев І. Д. Подолання причин індіферентного ставлення студентів до фізкультурно-спортивної діяльності / Ліфінцев І. Д., Харченко Р. М., Рибалко П.Ф. // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип. 149 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка; – Чернігів : ЧНПУ, 2017. - С. 46 - 50.

4. Рибалко П.Ф. Залучення студентської молоді до здорового способу життя під час занять в позааудиторний час / Рибалко П.Ф., Хоменко С. В. Козерук К.В.. Ващенко О.І // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип. 149 – Чернігів : ЧНПУ, 2017. - С. 63 - 67.

5. Рибалко П.Ф. Проблеми і шляхи підвищення ефективності фізичного виховання у вищому навчальному закладі не фізкультурного профілю / Рибалко П.Ф., Гриб Т. О., Клименченко Т. Г // Наукове видання. Фізична культура, спорт та здоров'я нації. Випуск 1. – Вінниця: ТОВ «Планер», 2017. с 217-221

6. Харченко Р. Методика викладання навчальної дисципліни «Фізичне виховання» у закладі вищої освіти / Р. Харченко, С. Хоменко, А. Красілов, П. Рибалко // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. - 2019. - № 5. - С. 183 – 195.